

Sygn. akt I Cz 122/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko E. S.

o wydanie

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 30 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 377/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Iławie oddalił wniosek E. S. o zwolnienie od kosztów sądowych. W uzasadnieniu wskazał, że pozwana E. S. wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych w części dotyczącej opłaty od apelacji. W ocenie Sądu pierwszej instancji wniosek nie był zasadny. Zgodnie z art.102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 05 Nr 167, póź.1398) zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Zaznaczono, że z pisma i oświadczenia majątkowego pozwanej wynika, iż jest ona właścicielem nieruchomości rolnej o pow. 6,5 ha i dzierżawcą kolejnych 63 ha. Nadto właścicielem ruchomości o wartości ponad 500 000 zł oraz inwentarza żywego o wartości około 500 000 zł. Dochód z tytułu prowadzonego gospodarstwa rolnego wynosi około 150 000 zł rocznie. Pozwana wskazała ponadto, iż ponosi koszty utrzymania trójki dzieci w wieku przedszkolnym, domu w kwocie około 500 zł oraz utrzymania i leczenia rodziny w kwocie około 1 000 zł. W ocenie Sądu Rejonowego nie sposób zatem przyjąć, aby pozwana był osobą ubogą i nie miała możliwości uiszczenia opłaty sądowej w wysokości 1 800 zł bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wręcz przeciwnie, w ocenie Sądu Rejonowego, pozwana jest osobą majątną posiadającą taką możliwość.

W zażaleniu pozwana E. S. wniosła o uchylenie powyższego postanowienia. Motywując swe stanowisko wskazała, że Sąd pierwszej instancji błędnie przyjął, że kwota 150 000 zł stanowi osiągnany przez nią dochód. Wyjaśniła, że w rzeczywistości kwota ta odpowiada wysokości uzyskiwanego przez nią przychodu z gospodarstwa rolnego. Zaznaczyła, że jej miesięczny dochód wynosi około 3000 zł, a wobec tego kwota 800 zł stanowi dla niej znaczny wydatek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż skarżąca ma możliwość uiszczenia opłaty od apelacji w wysokości 1800 zł bez uszczerbku utrzymania koniecznego sobie i rodziny. Twierdzenie to jest uzasadnione w świetle uzyskiwanych przez skarżącą dochodów i posiadanego majątku.

Podkreślić należy, że wnioskujący o zwolnienie od kosztów sądowych obowiązany jest poprzez złożenie oświadczenia zawierającego dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach, wykazać, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku koniecznego dla siebie i rodziny. Oświadczenie to jest nieodzowną przesłanką przyznania zwolnienia od kosztów sądowych po weryfikacji zawartych w nim danych przez sąd. Stanowi ono wskazany przez ustawodawcę środek dowodowy, za pomocą którego ma zostać wykazana zasadność wniosku. Pozwana E. S. zarzuca, że Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że podana przez nią kwota 150 000 zł stanowi dochód, podczas gdy kwota ta jest przychodem, który uzyskuje ona z prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego. Wskazać trzeba, że Sąd Rejonowy dokonał ustaleń zgodnych z danymi ujawnionymi w złożonym przez skarżącą oświadczeniu o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, a także w piśmie z dnia 23 stycznia 2013 r. Informacje, który zostały zawarte w oświadczeniu pozwanej w żadnym razie nie pozwalały na uznanie, iż nie jest ona w stanie uiścić opłaty od apelacji w niniejszej sprawie.

Zdaniem Sądu Okręgowego okoliczności podniesione przez pozwaną w środku odwoławczym nie mogły zmienić oceny jej sytuacji majątkowej. Nawet gdyby hipotetycznie założyć, że po potrąceniu z przychodu kosztów prowadzenia działalności (których jednak nie podano) pozwanej pozostaje do dyspozycji dochód w wysokości 3000 zł miesięcznie, to jest to i tak kwota znaczna, pozwalająca czynić pewne oszczędności. Przypomnieć trzeba, że sama skarżąca wskazała, iż jej comiesięczne wydatki wynoszą łącznie 1500 zł (kwota 500 zł - koszty utrzymania domu, kwota 1000 zł – koszty utrzymania rodziny i leczenia; patrz pismo z dnia 23.01.2013 r. k. 101). Skoro więc w każdym miesiącu pozwana dysponuje dochodem w kwocie około 3000 zł, to z podanych przez nią informacji wynika, że w ciągu zaledwie dwóch miesięcy mogła ona zgromadzić środki znacznie przekraczające wysokość opłaty od apelacji w niniejszej sprawie.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób ubogich, które z uwagi na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez uszczerbku utrzymania swojego i rodziny. W niniejszej sprawie trudno jest uznać skarżącą za osobę ubogą (nie pozwala na to już sama wartość majątku pozwanej) i bez wątplenia nie można stwierdzić, aby uiszczenie opłaty w wysokości 1800 zł przekraczało jej możliwości finansowe i wpływało na możliwość poniesienia przez nią koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie oddalono.